

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 241/2014

af 7. januar 2014

om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalgrundlagskrav for institutter

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4, tredje afsnit, artikel 27, stk. 2, tredje afsnit, artikel 28, stk. 5, tredje afsnit, artikel 29, stk. 6, tredje afsnit, artikel 32, stk. 2, tredje afsnit, artikel 36, stk. 2, tredje afsnit, artikel 41, stk. 2, tredje afsnit, artikel 52, stk. 2, tredje afsnit, artikel 76, stk. 4, tredje afsnit, artikel 78, stk. 5, tredje afsnit, artikel 79, stk. 2, tredje afsnit, artikel 83, stk. 2, tredje afsnit, artikel 481, stk. 6, tredje afsnit, og artikel 487, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bestemmelserne i denne forordning er tæt forbundne, eftersom de alle omhandler krav til kapitalgrundlagsposter for institutter og fradrag i disse kapitalgrundlagsposter med henblik på anvendelsen af forordning (EU) nr. 575/2013. Af hensyn til sammenhængen mellem de bestemmelser, som bør træde i kraft samtidig, og for at de personer, som er omfattet af disse regler, lettere kan få et samlet overblik over og samlet adgang til dem, er det hensigtsmæssigt at samle alle de i forordning (EU) nr. 575/2013 krævede gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende kapitalgrundlag i én enkelt forordning.
- (2) For at forbedre konvergen i Unionen med hensyn til den måde, hvorpå forventede udbytter fratrækkes foreløbige overskud eller overskud ved årets udgang, skal der indføres et hierarki for evalueringen af fradraget: først en beslutning om udlodninger fra det relevante organ, dernæst en udbyttepolitik og endelig en historisk udbetalingsprocent.
- (3) Ud over de generelle kapitalgrundlagskrav som udbygget eller ændret i medfør af specifikke kapitalgrundlagskrav til disse typer institutter, en beskrivelse af de betingelser,

hvorefter de kompetente myndigheder kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut, for så vidt angår kapitalgrundlag. Dette har til formål at reducere risikoen for, at et institut kan drive virksomhed med specifik status som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut underlagt specifikke kapitalgrundlagskrav, når instituttet ikke besidder egenskaber, der er fælles for institutter i Unionens sektor for andelsbanker.

- (4) For et institut, som i henhold til national lovgivning er godkendt som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut, er det i nogle tilfælde hensigtsmæssigt at skelne mellem indehaverne af instituttets egentlige kernekapitalinstrumenter og medlemmerne af det pågældende institut, eftersom medlemmer generelt skal besidde kapitalinstrumenter for at have ret til udbytte og til en del af overskuddet og reserverne.
- (5) Den fælles egenskab ved gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser eller lignende institutter er generelt, at de driver virksomhed til gavn for kunderne og medlemmerne af instituttet og som en tjenesteydelse for offentligheden. Det primære formål er ikke at generere og udbetale et finansielt afkast til eksterne kapitalindskydere, som f.eks. aktionærer i aktieselskaber. De kapitalinstrumenter, som disse institutter anvender, adskiller sig derfor fra kapitalinstrumenter, der udstedes af aktieselskaber, som generelt giver indehaverne fuld adgang til reserver og overskud i going concern-situation og ved likvidation, og som kan overdrages til tredjemand.
- (6) Med hensyn til andelsinstitutter er det en fælles egenskab, at medlemmerne kan trække sig tilbage og dermed kræve indfrielse af deres egentlige kernekapitalinstrumenter. Det forhindrer ikke et andelsselskab i at udstede kvalificerede egentlige kernekapitalinstrumenter, hvor indehaverne ikke har mulighed for at returnere instrumenterne til instituttet, såfremt disse instrumenter er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013. Hvis et institut udsteder forskellige typer instrumenter i medfør af artikel 29 i nævnte forordning, bør nogle af disse typer instrumenter ikke tildeles rettigheder, bortset fra de instrumenter, der er anført i artikel 29, stk. 4, i nævnte forordning.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

- (7) Sparekasser er generelt organiseret som fonde, hvor der ikke er en ejer af kapitalen, dvs. ingen, som deltager i kapitalen, og som kan få gavn af instituttets overskud. En af de centrale egenskaber ved gensidige selskaber er, at medlemmerne generelt ikke bidrager til instituttets kapital og ikke får andel i den direkte udlodning af reserverne under den almindelige drift af virksomheden. Dette bør ikke forhindre sådanne institutter i — med det formål at udvikle virksomheden — at udstede egentlige kernekapitalinstrumenter til investorer eller medlemmer, der kan deltage i kapitalen og i en vis grad få andel i reserver i going concern-situationer og ved likvidation.
- (8) Alle eksisterende institutter, der er etableret og godkendt som gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser eller lignende institutter i henhold til den nationale lovgivning inden den 31. december 2012, klassificeres fortsat som sådanne, for så vidt angår anden del af forordning (EU) nr. 575/2013, uanset deres retlige form, så længe de fortsat opfylder de betingelser, der lå til grund for deres godkendelse som en sådan enhed i henhold til den gældende nationale lovgivning.
- (9) Når de situationer, der kan kvalificeres som indirekte finansiering for alle typer kapitalinstrumenter, defineres, er det mere praktisk og omfattende at gøre det ved at angive karakteristikaene for det modsatte begreb, nemlig direkte finansiering.
- (10) Med henblik på at anvende kapitalgrundlagsreglerne på gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser og lignende institutter, skal der tages hensyn til de særlige forhold i forbindelse med sådanne institutter. Der bør indføres regler for bl.a. at sikre, at sådanne institutter i hensigtsmæssige tilfælde kan begrænse indfrielsen af deres kapitalinstrumenter. Hvis det i henhold til gældende national lovgivning er forbudt for disse typer institutter at nægte indfrielse af sådanne instrumenter, er det derfor afgørende, at bestemmelserne vedrørende instrumenterne giver institutterne mulighed for at udskyde deres indfrielse og begrænse det beløb, der skal indfries. I betragtning af betydningen af muligheden for at begrænse eller udskyde indfrielse bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at begrænse indfrielsen af andele, og institutter bør dokumentere beslutninger om at begrænse indfrielsen.
- (11) Det er nødvendigt at definere og tilpasse behandlingen af begrebet »gevinst ved salg« i forbindelse med en fremtidig marginindkomst inden for rammerne af securitisering til international praksis som defineret af Baselkomitéen for Banktilsyn og sikre, at genkaldelig gevinst ved salg ikke indregnes i et instituts kapitalgrundlag, som følge af den manglende permanente karakter.
- (12) For at undgå regularbitrage og sikre en harmoniseret anvendelse af kapitalgrundlagskravene i Unionen skal der indføres en ensartet metode, for så vidt angår fradrag i kapitalgrundlaget af visse poster, som f.eks. tab i det løbende regnskabsår, udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser.
- (13) For at sikre konsistens i Unionen med hensyn til vurderingen af incitamentet til indfrielse skal der gives en beskrivelse af de tilfælde, hvor der skabes en forventning om, at instrumentet sandsynligvis vil blive indfriet. Der skal også udformes regler, som sikrer rettidig aktivering af tabsabsorberingsmekanismer for hybride instrumenter, således at disse instrumenters tabsabsorberingsevne styrkes i fremtiden. Eftersom instrumenter udstedt af enheder med særligt formål tilsynsmæssigt er mindre sikre end direkte udstedte instrumenter, skal anvendelsen af enheder med særligt formål til indirekte udstedelse af kapitalgrundlag begrænses strengt og underlægges stram regulering.
- (14) Behovet for at sikre tilsynsmæssigt hensigtsmæssige beregninger af institutters eksponeringer mod indirekte besiddelser hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter skal afstemmes med behovet for at sikre, at dette ikke bliver unødigt byrdefuldt for dem.
- (15) Det vurderes, at de kompetente myndigheder skal gennemføre en detaljeret og omfattende proces, inden de godkender en reduktion af kapitalgrundlaget. Indfrielse, reduktioner og genkøb af kapitalgrundlagsinstrumenter bør ikke bekendtgøres for indehaverne, inden instituttet har indhentet forudgående godkendelse fra den relevante kompetente myndighed. Institutter bør forelægge en detaljeret liste over poster for den kompetente myndighed, således at denne har alle relevante oplysninger, inden den træffer beslutning om godkendelsen.
- (16) Midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlagsposter tillades med henblik på at muliggøre og tillade anvendelsen af finansielle bistandsoperationer, når det er relevant. Varigheden af sådanne fravigelser kan derfor ikke overstige varigheden af de finansielle bistandsoperationer.
- (17) For at enheder med særligt formål kan inkluderes i hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter, bør aktiver tilhørende enheder med særligt formål, som ikke investeres i kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af institutter, være minimale og ubetydelige. For at opnå dette skal der fastsættes et loft for disse aktiver udtrykt i forhold til de gennemsnitlige samlede aktiver tilhørende den pågældende enhed med særligt formål.

(18) Overgangsbestemmelser har til formål at sikre en glidende overgang til det nye regelsæt, og ved anvendelsen af overgangsbestemmelserne vedrørende filtre og fradrag er det derfor vigtigt, at denne overgangsbehandling, som er fastlagt i forordning (EU) nr. 575/2013, anvendes konsistent, men i overensstemmelse med det oprindelige udgangspunkt i de nationale bestemmelser, der gennemfører Unionens foregående regelsæt repræsenteret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF ⁽¹⁾ og 2006/49/EF ⁽²⁾.

(19) Overskud af egentlige kernekapitalinstrumenter eller hybride kernekapitalinstrumenter, der er omfattet af overgangsbestemmelser i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, kan på grundlag af disse bestemmelser medtages inden for grænserne for instrumenter, der er omfattet af overgangsbestemmelser for lavere kapitallag. Dette kan dog ikke ændre grænserne for instrumenter, der er omfattet af overgangsbestemmelser for lavere kapitallag, og derfor bør indregning i grænserne for overgangsbestemmelser for lavere kapitallag kun tillades, hvis der er tilstrækkelig plads i det pågældende lavere lag. Da disse er overskudsinstrumenter fra det højere lag, bør det endeligt være muligt, at disse instrumenter senere omklassificeres til et højere kapitallag.

(20) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har fremsendt til Kommissionen.

(21) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽³⁾.

(22) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed bør kontrollere anvendelsen af denne forordning og navnlig reglerne for fastsættelse af procedurer for tilladelser til indfrielse af gensidige selskabers, andelsselskabers, sparekassers eller

lignende institutters egentlige kernekapitalinstrumenter og eventuelt fremsætte ændringsforslag.

(23) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed hørte Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger om behandlingen af kapitalinstrumenter i tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber og om behandlingen af kapitalinstrumenter i virksomheder, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽⁴⁾, ved anvendelsen af artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELT

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastlægger regler vedrørende:

- a) betydningen af »forventet«, når det skal fastslås, om en forventet udgift eller et forventet udbytte er blevet fratrukket, jf. artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut, jf. artikel 27, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- c) de relevante former for indirekte finansiering af kapitalinstrumenter, jf. artikel 28, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) arten af de nødvendige indfrielsesbegrænsninger, når instituttets nægtelse af indfrielse af kapitalgrundlagsinstrumenter er forbudt i henhold til gældende national lovgivning, jf. artikel 29, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013
- e) yderligere præcisering af begrebet »gevinst ved salg«, jf. artikel 32, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1)

- f) anvendelsen af fradragene i egentlige kernekapitalposter og andre fradrag i egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter, jf. artikel 36, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- g) de kriterier, hvorefter en kompetent myndighed tillader et institut at reducere værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, jf. artikel 41, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- h) formen og arten af indfrielsesincitamenterne, arten af en opskrivning af et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning, procedureerne og tidspunktet for udløsende hændelser, egenskaber ved instrumenterne, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet, og anvendelse af enheder med særligt formål, jf. artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- i) den konservatisme, der kræves i et skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den underliggende eksponering for indirekte besiddelser hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter, jf. artikel 76, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013
- j) visse detaljerede betingelser, der skal opfyldes, inden tilsynsmyndigheden kan give tilladelse til en reduktion af kapitalgrundlaget, og den relevante proces, jf. artikel 78, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013
- k) betingelserne for midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget, jf. artikel 79, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- l) de aktivtyper, der kan vedrøre driften af en enhed med særligt formål, og begreberne minimal og ubetydelig med henblik på at bestemme kvalificerende hybrid kernekapital og supplerende kapital udstedt af en enhed med særligt formål, jf. artikel 83, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- m) de detaljerede betingelser for justering af kapitalgrundlag omfattet af overgangsbestemmelser, jf. artikel 481, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013
- n) betingelserne for at indregne poster, som ikke i henhold til overgangsbestemmelser betragtes som egentlige kernekapitalposter eller hybride kernekapitalposter, i andre kapitalgrundlagsposter, jf. artikel 487, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

KAPITEL II

KAPITALGRUNDLAGSPOSTER

AFDELING 1

Egentlige kernekapitalposter og instrumenter

Underafdeling 1

Forventede udbytter og udgifter

Artikel 2

Betydningen af »forventet« i forventet udbytte i artikel 26, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Beløbet for forventet udbytte, som institutter skal fratække foreløbige overskud eller overskud ved årets udgang som omhandlet i artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, bestemmes i overensstemmelse med stk. 2-4.
2. Når et instituts ledelsesorgan formelt har besluttet eller forelagt instituttets relevante organ et forslag til beslutning vedrørende beløbet for udbytte, der skal udloddes, fratækkes dette beløb det tilsvarende foreløbige overskud eller overskud ved årets udgang.
3. Ved udbetaling af foreløbige udbytter reduceres det restbeløb af foreløbigt overskud, som er resultatet af beregningen i stk. 2, som skal lægges til den egentlige kernekapital, på baggrund af reglerne i stk. 2 og 4, med beløbet for forventet udbytte, der forventes udbetalt af det resterende foreløbige overskud, med de endelige udbytter for hele regnskabsåret.
4. Inden ledelsesorganet formelt har besluttet eller forelagt instituttets relevante organ et forslag til beslutning vedrørende udlodning af udbytte, skal beløbet for forventet udbytte, som instituttet skal trække fra det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang, være lig med beløbet for det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang ganget med udbetalingsprocenten for udbytte.
5. Udbetalingsprocenten for udbytte bestemmes på grundlag af den udbyttepolitik, som ledelsesorganet eller et andet relevant organ har godkendt for den pågældende periode.
6. Hvis udbyttepolitikken fastlægger et udbetalingsinterval i stedet for en fast værdi, bruges den øverste del af intervallet med henblik på stk. 2.
7. Hvis der ikke foreligger en godkendt udbyttepolitik, eller hvis den kompetente myndighed finder det sandsynligt, at instituttet ikke vil anvende sin udbyttepolitik, eller at denne politik ikke sikrer et sundt grundlag for fastsættelsen af fradragsbeløbet, baseres udbetalingsprocenten for udbytte på det højeste beløb af følgende:

- a) den gennemsnitlige udbetalingsprocent for udbytte for de tre år inden regnskabsåret
- b) udbetalingsprocenten for udbytte for året inden regnskabsåret.

8. Den kompetente myndighed kan tillade, at instituttet justerer beregningen af udbetalingsprocenten for udbytte som beskrevet i stk. 7, litra a) og b), med henblik på at udelade særlige udbytter udbetalt i perioden.

9. Beløbet for forventet udbytte, der skal fratrækkes, bestemmes under hensyntagen til reguleringsmæssige begrænsninger med hensyn til udlodninger, navnlig begrænsninger fastsat i henhold til artikel 141 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾. Overskuddet efter fradrag af forventede udgifter underlagt sådanne begrænsninger kan indregnes fuldt ud i den egentlige kernekapital, hvis betingelsen i artikel 26, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt. Hvis sådanne begrænsninger finder anvendelse, baseres det forventede udbytte, der skal fratrækkes, på den kapitalbevarende plan, som den kompetente myndighed har godkendt i medfør af artikel 142 i direktiv 2013/36/EU.

10. Beløbet for forventet udbytte, der skal udbetales i en form, som ikke reducerer den egentlige kernekapital, såsom udbytte i form af aktier, også kaldet udbyttebeviser, fratrækkes ikke det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang, som skal indregnes i den egentlige kernekapital.

11. Den kompetente myndighed sikrer, at alle nødvendige fradrag i det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang og alle fradrag vedrørende forventede udbytter er foretaget, enten i henhold til de gældende regnskabsregler eller andre justeringer, inden den tillader, at instituttet indregner det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang i den egentlige kernekapital.

Artikel 3

Betydningen af »forventet« i forventet udgift i artikel 26, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Beløbet for forventet udbytte, der skal indregnes, omfatter følgende:

- a) beløbet for skatter
- b) beløbet for forpligtelser eller omstændigheder, der opstår i løbet af den pågældende indberetningsperiode, som sandsynligvis vil reducere instituttets overskud, og for hvilket den kompetente myndighed ikke finder, at alle de nødvendige værdjusteringer, som f.eks. yderligere værdjusteringer i henhold til artikel 34 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller hensættelser er blevet foretaget.

2. Forventede udgifter, der ikke allerede er regnskabsført i resultatopgørelsen, tildeles den delårsperiode, de er indtruffet i,

således at den delårsperiode bærer en rimelig del af udgifterne. Væsentlige eller ekstraordinære hændelser regnskabsføres fuldt ud og omgående i den delårsperiode, de opstår i.

3. Den kompetente myndighed sikrer, at alle nødvendige fradrag i det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang og alle fradrag vedrørende forventede udgifter er foretaget, enten i henhold til de gældende regnskabsregler eller andre justeringer, inden den tillader, at instituttet indregner det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang i egentlige kernekapitalposter.

Underafdeling 2

Andelsselskaber, sparekasser, gensidige selskaber og lignende institutter

Artikel 4

Virksomhedstype, der i henhold til gældende national lovgivning er godkendt som et andelsselskab i medfør af artikel 27, stk. 1, litra a), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Kompetente myndigheder kan fastslå, at en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et andelsselskab med henblik på anden del af forordning (EU) nr. 575/2013, når alle betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt.

2. For at et institut kan klassificeres som et andelsselskab i medfør af stk. 1, skal dets retlige status henhøre under en af følgende kategorier:

- a) i Østrig: institutter registreret som »eingetragene Genossenschaft (e.Gen.)« eller »registrierte Genossenschaft« i henhold til »Gesetz über Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (GenG)«
- b) i Belgien: institutter registreret som »Société Coopérative/Cooperative Vennoschap« og godkendt i henhold til kongeligt dekret af 8. januar 1962 om betingelserne for godkendelse af nationale grupper af andelsselskaber og andelsselskaber
- c) i Cypern: institutter registreret som »Συνεργατικό Πιστωτικό Ίδρυμα ή ΣΠΠ« etableret i medfør af lov om andelsselskaber fra 1985
- d) i Tjekkiet: institutter godkendt som »spořitelní a úvěrní družstvo« i henhold til »zákon upravující činnost spořitelních a úvěrních družstev«
- e) i Danmark: institutter registreret som »andelsselskaber« eller »sammenslutninger af andelsselskaber« i henhold til lov om finansiel virksomhed

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- f) i Finland: institutter registreret som en af følgende:
- 1) »Osuuspankki« eller »andelsbank« i henhold til »laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista« eller »lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform«
  - 2) »Muu osuuskuntamuotoinen luottolaitos« eller »annat kreditinstitut i andelslagsform« i henhold til »laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista« eller »lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform«
  - 3) »Keskusyhteisö« eller »centralinstitutet« i henhold til »laki talletuspankkien yhteenliittymästä« eller »lag om en sammanslutning av inlåningsbanker«
- g) i Frankrig: institutter registreret som »sociétés coopératives« i henhold til »Loi n°47-1775 du 10 septembre 1947 portant statut de la coopération« og godkendt som »banques mutualistes ou coopératives« i henhold til »Code monétaire et financier, partie législative, Livre V, titre Ier, chapitre II«
- h) i Tyskland: institutter registreret som »eingetragene Genossenschaft (eG)« i henhold til »Gesetz betreffend die Erwerb- und Wirtschaftsgenossenschaften (Genossenschaftsgesetz — GenG)«
- i) i Grækenland: institutter registreret som »Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί« i henhold til lov om andelsselskaber 1667/1986, der driver virksomhed som kreditinstitutter og kan betegnes »Συνεταιριστική Τράπεζα« i henhold til lov om bankvirksomhed 3601/2007
- j) i Ungarn: institutter registreret som »Szövetkezeti hitelintézet« i henhold til lov CXII fra 1996 om kreditinstitutter og finansielle virksomheder
- k) i Italien: institutter registreret som en af følgende:
- 1) »Banche popolari« som omhandlet i lovdekret nr. 385 af 1. september 1993
  - 2) »Banche di credito cooperativo« som omhandlet i lovdekret nr. 385 af 1. september 1993
  - 3) »Banche di garanzia collettiva dei fidi« som omhandlet i artikel 13 i lovdekret nr. 269 af 30. september 2003, ændret til lov nr. 326 den 24. november 2003
- l) i Luxembourg: institutter registreret som »Sociétés coopératives« som defineret i afsnit VI i lov af 10. august 1915 om kommercielle virksomheder
- m) i Nederlandene: institutter registreret som »coöperaties« eller »onderlinge waarborgmaatschappijen« i henhold til »Title 3 of Book 2 Rechtspersonen of the Burgerlijk wetboek«
- n) i Polen: institutter registreret som »bank spółdzielczy« i henhold til bestemmelserne i »Prawo bankowe«
- o) i Portugal: institutter registreret som »Caixa de Crédito Agrícola Mútuo« eller »Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo« i henhold til »Regime Jurídico do Crédito Agrícola Mútuo e das Cooperativas de Crédito Agrícola« godkendt ved »Decreto-Lei n.º 24/91, de 11 de Janeiro«
- p) i Rumænien: institutter registreret som »Organizații cooperatiste de credit« i henhold til bestemmelserne i regeringens hastebekendtgørelse nr. 99/2006 om kreditinstitutter og kapitalgrundlag godkendt med ændringer og tillæg ved lov nr. 227/2007
- q) i Spanien: institutter registreret som »Cooperativas de Crédito« i henhold til »Ley 13/1989, de 26 de mayo, de Cooperativas de Crédito«
- r) i Sverige: institutter registreret som »Medlemsbank« i henhold til »Lag (1995:1570) om medlemsbanker« eller som »Kreditmarknadsförening« i henhold til »Lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse«
- s) i Det forenede Kongerige: institutter registreret som »cooperative societies« i henhold til »Industrial and Provident Societies Act 1965« og »Industrial and Provident Societies Act (Northern Ireland) 1969«.
3. Med hensyn til egentlig kernekapital kan instituttet for at blive klassificeret som et andelsselskab i medfør af stk. 1 i overensstemmelse med gældende national lovgivning eller dets gældende vedtægter på niveauet for den juridiske enhed kun udstede kapitalinstrumenter nævnt i artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013.
4. For at blive klassificeret som et andelsselskab i medfør af stk. 1 kan indehaverne, som kan være medlemmer eller ikke-medlemmer af instituttet, af de egentlige kernekapitalinstrumenter, der er nævnt i stk. 3, når de kan trække sig tilbage i henhold til gældende national lovgivning, også have ret til at returnere kapitalinstrumentet til instituttet med forbehold af begrænsningerne i den gældende nationale lovgivning, instituttets vedtægter, forordning (EU) nr. 575/2013 og denne forordning. Det betyder ikke, at instituttet ikke i medfør af gældende national lovgivning kan udstede egentlige kernekapitalinstrumenter, der er i overensstemmelse med artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013, til medlemmer og ikkemedlemmer, som ikke giver indehaverne ret til at returnere kapitalinstrumentet til instituttet.

Artikel 5

Virksomhedstype, der i henhold til gældende national lovgivning er godkendt som en sparekasse i medfør af artikel 27, stk. 1, litra a), nr. iii), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Kompetente myndigheder kan fastslå, at en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som en sparekasse med henblik på anden del af forordning (EU) nr. 575/2013, når alle betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt.

2. For at et institut kan klassificeres som en sparekasse i medfør af stk. 1, skal dets retlige status henhøre under en af følgende kategorier:

- a) i Østrig: institutter registreret som »Sparkasse« i henhold til paragraf 1, stk. 1, i »Bundesgesetz über die Ordnung des Sparkassenwesens (Sparkassengesetz — SpG)«
- b) i Danmark: institutter registreret som »Sparekasser« i henhold til lov om finansiel virksomhed
- c) i Finland: institutter registreret som »Säästöpankki« eller »Sparbank« i henhold til »Säästöpankkilaki« eller »Sparbankslag«
- d) i Tyskland: institutter registreret som »Sparkasse« som følger:
  - 1) »Sparkassengesetz für Baden-Württemberg (SpG)«
  - 2) »Gesetz über die öffentlichen Sparkassen (Sparkassengesetz — SpkG) in Bayern«
  - 3) »Gesetz über die Berliner Sparkasse und die Umwandlung der Landesbank Berlin — Girozentrale — in eine Aktiengesellschaft (Berliner Sparkassengesetz — SpkG)«
  - 4) »Brandenburgisches Sparkassengesetz (BbgSpkG)«
  - 5) »Sparkassengesetz für öffentlich-rechtliche Sparkassen im Lande Bremen (Bremisches Sparkassengesetz)«
  - 6) »Hessisches Sparkassengesetz«
  - 7) »Sparkassengesetz des Landes Mecklenburg-Vorpommern (SpkG)«
  - 8) »Niedersächsisches Sparkassengesetz (NSpG)«
  - 9) »Sparkassengesetz Nordrhein-Westfalen (Sparkassengesetz — SpkG)«
  - 10) Sparkassengesetz (SpkG) für Rheinland-Pfalz«
  - 11) »Saarländisches Sparkassengesetz (SSpG)«
  - 12) »Gesetz über die öffentlich-rechtlichen Kreditinstitute im Freistaat Sachsen und die Sachsen-Finanzgruppe«
  - 13) »Sparkassengesetz des Landes Sachsen-Anhalt (SpkG-LSA)«
  - 14) »Sparkassengesetz für das Land Schleswig-Holstein (Sparkassengesetz — SpkG)«
  - 15) »Thüringer Sparkassengesetz (ThürSpkG)«
- e) i Spanien: institutter registreret som »Cajas de Ahorros« i henhold til »Real Decreto-Ley 2532/1929, de 21 de noviembre, sobre Régimen del Ahorro Popular«

f) i Sverige: institutter registreret som »Sparbank« i henhold til »Sparbankslag (1987:619)«.

3. Med hensyn til egentlig kernekapital kan instituttet for at blive klassificeret som en sparekasse i medfør af stk. 1 i overensstemmelse med gældende national lovgivning eller dets gældende vedtægter på niveauet for den juridiske enhed kun udstede kapitalinstrumenter nævnt i artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. For at blive klassificeret som en sparekasse i medfør af stk. 1 må summen af kapital, reserver og foreløbigt overskud eller overskud ved årets udgang i henhold til gældende national lovgivning ikke udloddes til indehavere af egentlige kernekapitalinstrumenter. Denne betingelse vurderes at være opfyldt, når instituttet udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter, som på going concern-basis giver indehaverne ret til en andel af overskuddet og reserverne, hvis det tillades i henhold til gældende national lovgivning, såfremt denne andel står i forhold til deres bidrag til kapitalen og reserverne, eller i henhold til en alternativ ordning, hvis det tillades i henhold til gældende national lovgivning. Instituttet kan udstede egentlige kernekapitalinstrumenter, der i tilfælde af instituttets insolvens eller likvidation giver indehaverne ret til reserver, som ikke nødvendigvis står i forhold til deres bidrag til kapital og reserver, hvis betingelserne i artikel 29, stk. 4 og 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt.

Artikel 6

Virksomhedstype, der i henhold til gældende national lovgivning er godkendt som et gensidigt selskab i medfør af artikel 27, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Kompetente myndigheder kan fastslå, at en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab med henblik på anden del af forordning (EU) nr. 575/2013, når alle betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt.

2. For at et institut kan klassificeres som et gensidigt selskab i medfør af stk. 1, skal dets retlige status henhøre under en af følgende kategorier:

- a) i Danmark: sammenslutninger (»foreninger« eller »fonde«), der hidrører fra omdannelsen af forsikringsselskaber, realkreditinstitutter, sparekasser, andelskasser og sammenslutninger af andelskasser til aktieselskaber som defineret i lov om finansiel virksomhed
- b) i Irland: institutter registreret som »building societies« i henhold til »Building Societies Act 1989«
- c) i Det forenede Kongerige: institutter registreret som »building societies« i henhold til »Building Societies Act 1986« og institutter registreret som »savings banks« i henhold til »Savings Bank (Scotland) Act 1819«.

3. Med hensyn til egentlig kernekapital kan instituttet for at blive klassificeret som et gensidigt selskab i medfør af stk. 1 i overensstemmelse med gældende national lovgivning eller dets gældende vedtægter på niveauet for den juridiske enhed kun udstede kapitalinstrumenter nævnt i artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. For at instituttet kan blive klassificeret som et gensidigt selskab i medfør af stk. 1, skal det samlede beløb for eller en del af summen af kapital og reserver ejes af instituttets medlemmer, som ikke får andel i den direkte udlodning af reserverne under den almindelige drift af virksomheden, herunder gennem udbetaling af udbytte. Disse betingelser vurderes at være opfyldt, når instituttet udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter, som giver indehaverne ret til en andel af overskuddet og reserverne, hvis det tillades i henhold til gældende national lovgivning.

Artikel 7

Virksomhedstype, der i henhold til gældende national lovgivning er godkendt som et lignende institut i medfør af artikel 27, stk. 1, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Kompetente myndigheder kan fastslå, at en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et institut, der svarer til et andels-selskab, et gensidigt selskab eller en sparekasse med henblik på anden del af forordning (EU) nr. 575/2013, når alle betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt.

2. For at et institut kan klassificeres som et institut, der svarer til et andelsselskab, et gensidigt selskab eller en sparekasse i medfør af stk. 1, skal dets retlige status henhøre under en af følgende kategorier:

a) i Østrig: »Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken« i henhold til »Bundesgesetz über die Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken (Pfandbriefstelle-Gesetz — PfBrStG)«

b) i Finland: institutter registreret som »Hypoteekkiyhdistys« eller »Hypoteksförening« i henhold til »Laki hypoteekkiyhdistyksistä« eller »Lag om hypoteksföreningar«.

3. Med hensyn til egentlig kernekapital kan instituttet for at blive klassificeret som et institut, der svarer til et andelsselskab, et gensidigt selskab eller en sparekasse i medfør af stk. 1, i henhold til gældende national lovgivning eller lovgivningen på niveauet for den juridiske enhed kun udstede kapitalinstrumenter nævnt i artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. For at et institut kan klassificeres som et institut, der svarer til et andelsselskab, et gensidigt selskab eller en sparekasse i medfør af stk. 1, skal en eller flere af følgende betingelser også være opfyldt:

a) Når indehaverne, som kan være medlemmer eller ikkemedlemmer af instituttet, af de egentlige kernekapitalinstrumenter, der er nævnt i stk. 3, kan trække sig tilbage i henhold til gældende nationale lovgivning, kan de også have ret til at returnere kapitalinstrumentet til instituttet, men udelukkende med forbehold af begrænsningerne i den gældende nationale lovgivning, instituttets vedtægter, forordning (EU) nr. 575/2013 og denne forordning. Det betyder ikke, at instituttet ikke i medfør af gældende national lovgivning kan udstede egentlige kernekapitalinstrumenter, der er i overensstemmelse med artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013, til medlemmer og ikkemedlemmer, som ikke giver indehaverne ret til at returnere kapitalinstrumentet til instituttet.

b) Summen af kapital, reserver og foreløbigt overskud eller overskud ved årets udgang må i henhold til gældende national lovgivning ikke udloddes til indehavere af egentlige kernekapitalinstrumenter. Denne betingelse vurderes at være opfyldt, når instituttet udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter, som på going concern-basis giver indehaverne ret til en andel af overskuddet og reserverne, hvis det tillades i henhold til gældende national lovgivning, såfremt denne andel står i forhold til deres bidrag til kapitalen og reserverne, eller i henhold til en alternativ ordning, hvis det tillades i henhold til gældende national lovgivning. Instituttet kan udstede egentlige kernekapitalinstrumenter, der i tilfælde af instituttets insolvens eller likvidation giver indehaverne ret til reserver, som ikke nødvendigvis står i forhold til deres bidrag til kapital og reserver, hvis betingelserne i artikel 29, stk. 4 og 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt.

c) Det samlede beløb for eller en del af summen af kapital og reserver ejes af instituttets medlemmer, som ikke får andel i den direkte udlodning af reserverne under den almindelige drift af virksomheden, herunder gennem udbetaling af udbytte.

Underafdeling 3

Indirekte finansiering

Artikel 8

Indirekte finansiering af kapitalinstrumenter i medfør af artikel 28, stk. 1, litra b), artikel 52, stk. 1, litra c), og artikel 63, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Indirekte finansiering af kapitalinstrumenter som fastsat i artikel 28, stk. 1, litra b), artikel 52, stk. 1, litra c), og artikel 63, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 er finansiering, der ikke er direkte.

2. Med henblik på stk. 1 henviser direkte finansiering til situationer, hvor et institut har ydet et lån eller en anden form for finansiering til en investor, som anvendes til køb af dets kapitalinstrumenter.

3. Direkte finansiering omfatter også finansiering, der ydes til andre formål end køb af et instituts kapitalinstrumenter til en fysisk eller juridisk person, som har en kvalificerende besiddelse i kreditinstituttet som defineret i artikel 4, stk. 36, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller som vurderes at være en nærtstående part som defineret i afsnit 9 i International regnskabsstandard 24 (Oplysning om nærtstående parter) som anvendt i Unionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 ⁽¹⁾, under hensyntagen til yderligere retningslinjer, der fastsættes af den kompetente myndighed, hvis instituttet ikke kan godtgøre følgende:

- a) Transaktionen er realiseret på samme betingelser som andre transaktioner med tredjemand.
- b) Den fysiske eller juridiske person eller den nærtstående part er ikke afhængig af udlodningerne eller salget af de besiddede kapitalinstrumenter for at kunne betale renter og tilbagebetale finansieringen.

Artikel 9

Relevante former for indirekte finansiering af kapitalinstrumenter i medfør af artikel 28, stk. 1, litra b), artikel 52, stk. 1, litra c), og artikel 63, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. De relevante former for indirekte finansiering af købet af et instituts kapitalinstrumenter omfatter følgende:

- a) finansiering af en investors køb ved udstedelsen eller derefter af et instituts kapitalinstrumenter, der foretages af en enhed, som instituttet kontrollerer direkte eller indirekte, eller af enheder, som indgår i et af følgende elementer:
  - 1) anvendelsesområdet for instituttets regnskabsførelse eller tilsynsmæssige konsolidering
  - 2) anvendelsesområdet for den konsoliderede balance eller udvidede aggregerede beregning svarende til konsoliderede regnskaber, jf. artikel 49, stk. 3, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som udarbejdes af institutsikringsordningen eller nettet af institutter tilknyttet et centralt organ, der ikke er organiseret som en koncern, som instituttet tilhører
  - 3) anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn med instituttet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF ⁽²⁾ om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investerings-selskaber i et finansielt konglomerat
- b) finansiering af en investors køb ved udstedelsen eller derefter af et instituts kapitalinstrumenter, der foretages af eksterne enheder, der er dækket af en garanti eller et kreditderivat

eller er sikret på anden måde, således at kreditrisikoen overføres til instituttet eller til en anden enhed, som instituttet kontrollerer direkte eller indirekte, eller til enheder, som indgår i et af følgende elementer:

- 1) anvendelsesområdet for instituttets regnskabsførelse eller tilsynsmæssige konsolidering
  - 2) anvendelsesområdet for den konsoliderede balance eller udvidede aggregerede beregning svarende til konsoliderede regnskaber, jf. artikel 49, stk. 3, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som udarbejdes af institutsikringsordningen eller nettet af institutter tilknyttet et centralt organ, der ikke er organiseret som en koncern, som instituttet tilhører
  - 3) anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn med instituttet i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF
- c) finansiering af en låntager, der overfører finansieringen til den endelige investor i forbindelse med købet, ved udstedelsen eller derefter, af et instituts kapitalinstrumenter.

2. For at ovennævnte tilfælde kan betragtes som indirekte finansiering i medfør af stk. 1 skal følgende betingelser også opfyldes, for så vidt det er relevant:

- a) investoren indgår ikke i en af følgende:
  - 1) anvendelsesområdet for instituttets regnskabsførelse eller tilsynsmæssige konsolidering
  - 2) anvendelsesområdet for den konsoliderede balance eller udvidede aggregerede beregning svarende til konsoliderede regnskaber, jf. artikel 49, stk. 3, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som udarbejdes af institutsikringsordningen eller nettet af institutter tilknyttet et centralt organ, der ikke er organiseret som en koncern, som instituttet tilhører. Med henblik herpå anses en investor for at være omfattet af anvendelsesområdet for den udvidede aggregerede beregning, hvis det relevante kapitalinstrument er underkastet konsolidering eller udvidet aggregeret beregning i overensstemmelse med artikel 49, stk. 3, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 på en sådan måde, at anvendelse af kapitalgrundlagsposter mere end én gang og enhver etablering af kapitalgrundlag mellem deltagerne i institutsikringsordningen forhindres. Hvis de kompetente myndigheder, jf. artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, ikke har givet tilladelse, anses denne betingelse for at være opfyldt, når både de enheder, der er nævnt i stk. 1, litra a), og instituttet er medlemmer af den samme institutsikringsordning, og enhederne foretager fradrag i finansieringen til køb af instituttets kapitalinstrumenter, jf. artikel 36, stk. 1, litra f)-i), artikel 56, litra a)-d), og artikel 66, litra a)-d), i forordning (EU) nr. 575/2013

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EUT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investerings-selskaber i et finansielt konglomerat (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

3) anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn med instituttet i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF

b) den eksterne enhed indgår ikke i en af følgende:

1) anvendelsesområdet for instituttets regnskabsførelse eller tilsynsmæssige konsolidering

2) anvendelsesområdet for den konsoliderede balance eller udvidede aggregerede beregning svarende til konsoliderede regnskaber, jf. artikel 49, stk. 3, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som udarbejdes af institut-sikringsordningen eller nettet af institutter tilknyttet et centralt organ, der ikke er organiseret som en koncern, som instituttet tilhører

3) anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn med instituttet i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF.

3. Ved fastsættelsen af, om købet af et kapitalinstrument omfatter direkte eller indirekte finansiering i overensstemmelse med artikel 8, skal det beløb, der tages i betragtning, være fratrukket individuelt vurderet godtgørelse for værdiforringelse.

4. For at undgå kvalificering af direkte eller indirekte finansiering i overensstemmelse med artikel 8, eller hvis lånet eller en anden form for finansiering eller garanti ydes til en fysisk eller juridisk person, som ejer en kvalificeret andel i kreditinstituttet, eller som betragtes som en nærtstående part, jf. stk. 3, sikrer instituttet løbende, at det ikke har ydet lånet eller en anden form for finansielt eller garanti med henblik på direkte eller indirekte at tegne instituttets kapitalinstrumenter. Hvis lånet eller en anden form for finansiering eller garanti ydes til andre typer parter, foretager instituttet denne kontrol »bedst muligt«.

5. Med hensyn til gensidige selskaber, andelsselskaber og lignende institutter, hvor en kunde i henhold til national lovgivning eller instituttets vedtægter skal tegne kapitalinstrumenter for at modtage et lån, betragtes dette lån ikke som direkte eller indirekte finansiering, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Tegningsbeløbet betragtes som ubetydeligt af den kompetente myndighed.

b) Formålet med lånet er ikke at købe kapitalinstrumenter af det institut, der yder lånet.

c) Tegningen af et eller flere af instituttets kapitalinstrumenter er nødvendig, for at modtageren af lånet kan blive medlem af et gensidigt selskab, et andelsselskab eller et lignende institut.

Underafdeling 4

Begrænsninger for indfrielse af kapitalinstrumenter

Artikel 10

Begrænsninger for indfrielse af kapitalinstrumenter udstedt af gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser eller lignende institutter i medfør af artikel 29, stk. 2, litra b), og artikel 78, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1 Et institut må kun udstede egentlige kernekapitalinstrumenter med indfrielsesmulighed, når dette er tilladt i henhold til gældende national lovgivning.

2 Instituttets mulighed for at begrænse indfrielsen i henhold til bestemmelserne vedrørende kapitalinstrumenter omhandlet i artikel 29, stk. 2, litra b), og artikel 78, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 omfatter både retten til at udskyde indfrielsen og retten til at begrænse det beløb, der indfries. Instituttet kan udskyde indfrielsen eller begrænse det beløb, der indfries, i en ubegrænset periode, jf. stk. 3.

3 Omfanget af indfrielsesbegrænsninger fastsat i bestemmelserne vedrørende instrumenterne bestemmes af instituttet på grundlag af dets til enhver tid tilsynsmæssige situation med hensyn til bl.a.:

a) instituttets generelle finansielle, likviditetsmæssige og solvensmæssige situation

b) beløbet for egentlig kernekapital, kernekapital og samlet kapital sammenlignet med den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med kravene i artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, specifikke kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, og kombinerede bufferkrav som fastlagt i artikel 128, stk. 6, i nævnte direktiv.

Artikel 11

Begrænsninger for indfrielse af kapitalinstrumenter udstedt af gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser eller lignende institutter i medfør af artikel 29, stk. 2, litra b), og artikel 78, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Indfrielsesbegrænsninger anført i kontraktlige eller juridiske bestemmelser, som regulerer instrumentet, forhindrer ikke den kompetente myndighed i at indføre yderligere hensigtsmæssige indfrielsesbegrænsninger som omhandlet i artikel 78 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. De kompetente myndigheder vurderer grundlaget for indfrielsesbegrænsninger anført i kontraktlige eller juridiske bestemmelser, som regulerer instrumentet. De skal kræve, at institutter tilpasser de tilsvarende kontraktlige bestemmelser, hvis de ikke finder, at grundlaget for begrænsninger er hensigtsmæssigt. Hvis instrumenterne er underlagt national lovgivning, fordi der ikke foreligger kontraktlige bestemmelser, skal lovgivningen give instituttet mulighed for at begrænse indfrielsen som beskrevet i artikel 10, stk. 1-3, for at instrumenterne kan betegnes som egentlig kernekapital.

3. Beslutninger om at begrænse indfrielsen dokumenteres internt og indberettes skriftligt af instituttet til den kompetente myndighed med angivelse af begrundelsen for, at indfrielse på baggrund af kriterierne i stk. 3 er blevet nægtet helt eller delvist eller er blevet udskudt.

4. Hvis der træffes flere beslutninger om at begrænse indfrielse inden for samme periode, kan institutter dokumentere disse beslutninger i et sæt dokumenter.

AFDELING 2

Filtre

Artikel 12

Begrebet »gevinst ved salg« i medfør af artikel 32, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Begrebet »gevinst ved salg« omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 betyder enhver registreret gevinst ved salg for instituttet, der registreres som en stigning i en kapitalgrundlagspost og er tilknyttet fremtidig marginindkomst, der opnås ved salg af securitiserede aktiver, når de fjernes fra instituttets balance i forbindelse med en securitiseringstransaktion.

2. Den registrerede gevinst ved salg bestemmes som forskellen mellem følgende litraer a) og b) som fastlagt inden for rammerne af de relevante regnskabsregler:

- a) nettoværdien af de modtagne aktiver, herunder nye aktiver, der opnås, minus andre aktiver, der afgives, eller nye forpligtelser, der påtages
- b) den regnskabsmæssige værdi af de securitiserede aktiver eller af den del, der ikke længere indregnes.

3. Den registrerede gevinst af salg, som er tilknyttet fremtidig marginindkomst, henviser i denne sammenhæng til den forventede fremtidige »mer-spread«, som defineret i artikel 242 i forordning (EU) nr. 575/2013.

AFDELING 3

Fradrag i egentlige kernekapitalposter

Artikel 13

Fradrag af tab i det løbende regnskabsår i medfør af artikel 36, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Med henblik på at beregne dets egentlige kernekapital i løbet af året, og uanset om instituttet afslutter sit regnskab ved afslutningen af hver delårsperiode, udarbejder instituttet resultatopgørelse og fratrækker eventuelle tab i de egentlige kernekapitalposter, efterhånden som de opstår.

2. Med henblik på at udarbejde instituttets resultatopgørelse i overensstemmelse med stk. 1 bestemmes indtægter og udgifter i samme proces og på grundlag af samme regnskabsregler som dem, der benyttes i forbindelse med årsregnskabet. Indtægter og udgifter anslås konservativt og tildeles den delårsperiode, de er indtruffet i, således at den delårsperiode bærer en rimelig del af de forventede årlige indtægter og udgifter. Væsentlige eller ekstraordinære hændelser regnskabsføres fuldt ud og omgående i den delårsperiode, de opstår i.

3. Hvis tab for det løbende regnskabsår allerede er fratrukket egentlige kernekapitalposter som følge af et delårs- eller årsregnskab, er fradrag ikke nødvendigt. For så vidt angår denne artikel, betyder årsregnskab, at overskud og tab er blevet bestemt efter afslutning af delårsregnskabet eller årsregnskabet i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler, som instituttet er underlagt i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og Rådets direktiv 86/635/EØF⁽¹⁾ om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

4. Stk. 1-3 finder ligeledes anvendelse på gevinster og tab indregnet i akkumuleret anden totalindkomst.

Artikel 14

Fradrag af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, i medfør af artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Fradrag af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 foretages i henhold til stk. 2 og 3.

2. Udligningen af udskudte skatteaktiver i tilknyttede udskudte skatteforpligtelser foretages separat for hver skattepligtig enhed. Tilknyttede udskudte skatteforpligtelser begrænses til de forpligtelser, der kan henføres til skattelovgivningen i samme jurisdiktion som de udskudte skatteaktiver. Ved beregningen af udskudte skatteaktiver og -forpligtelser på konsolideret niveau medtages en skattepligtig enhed alle de enheder, der indgår i den samme koncern, skattemæssige konsolidering, skatteenhed eller konsoliderede selvangivelse i henhold til gældende national lovgivning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).

3. Beløbet for tilknyttede udskudte skatteforpligtelser, der kan udlignes i udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, er lig med forskellen mellem beløbet i litra a) og beløbet i litra b):

- a) beløbet for udskudte skatteforpligtelser som indregnet i henhold til de gældende regnskabsregler
- b) beløbet for udskudte skatteforpligtelser, der følger af immaterielle aktiver og aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser.

Artikel 15

Fradrag af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser i medfør af artikel 36, stk. 1, litra e), og artikel 41, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Den kompetente myndighed giver kun den forudgående tilladelse, der er nævnt i artikel 41, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis den uidskrænkede ret til at anvende aktiverne i en ydelsesbaseret pensionskasse medfører omgående og uhindret adgang til aktiverne, f.eks. hvis anvendelsen af aktiverne ikke forhindres af begrænsninger, og tredjemand ikke har nogen form for krav på disse aktiver.

2. Der kan være tale om uhindret adgang til aktiver, når instituttet ikke skal anmode om og indhente specifik godkendelse fra pensionsmidlernes forvalter eller pensionsmodtagerne, hver gang det anvender overskydende midler i pensionskassen.

Artikel 16

Fradrag af forventet skat i medfør af artikel 36, stk. 1, litra l), og artikel 56, litra f), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Hvis instituttet anvender regnskabsregler og regnskabspolitikker, der omhandler fuld indregning af løbende og udskudte skatteforpligtelser med tilknytning til transaktioner og andre hændelser, der er medtaget i balancen eller resultatopgørelsen, kan instituttet overveje, om forventet skat allerede er indregnet. Den kompetente myndighed sikrer sig, at alle nødvendige fradrag er foretaget enten i henhold til de gældende regnskabsregler eller i henhold til andre justeringer.

2. Når instituttet beregner sin egentlige kernekapital på grundlag af årsregnskaber udarbejdet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002, er betingelsen i stk. 1 opfyldt.

3. Hvis betingelsen i stk. 1 ikke er opfyldt, reducerer instituttet sin egentlige kernekapitalposter med det anslåede beløb for løbende og udskudte skatteforpligtelser, som endnu ikke er medtaget i balancen eller resultatopgørelsen i forbindelse med transaktioner og andre hændelser, der er medtaget i balancen eller resultatopgørelsen. Det anslåede beløb for løbende og udskudt skat bestemmes ved hjælp af en metode, der svarer til metoden i forordning (EF) nr. 1606/2002. Det anslåede

beløb for udskudt skat må ikke modregnes udskudte skatteaktiver, der ikke er indregnet i regnskabet.

AFDELING 4

Andre fradrag i egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter

Artikel 17

Andre fradrag for kapitalinstrumenter i finansielle institutter i medfør af artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Besiddelser af kapitalinstrumenter i finansielle institutter som defineret i artikel 4, stk. 26, i forordning (EU) nr. 575/2013 fratrækkes efter følgende beregninger:

- a) Alle instrumenter, der er kvalificeret som kapital i henhold til den selskabslovgivning, der gælder for det finansielle institut, der har udstedt dem, og som uden begrænsning er indregnet i det lovpligtige kapitalgrundlags højeste kvalitetstrin, fratrækkes den egentlige kernekapital, såfremt det finansielle institut er underlagt solvenskrav.
- b) Alle instrumenter, der er kvalificeret som kapital i henhold til den selskabslovgivning, der gælder for udstederen, og som er uamortisable, absorberer den første og forholdsvist største andel af tab, efterhånden som de opstår, er efterstillet alle andre krav i tilfælde af insolvens og likvidation og har ingen præferenceudlødninger eller forudbestemte udlødninger, fratrækkes de egentlige kernekapitalposter, såfremt det finansielle institut ikke er underlagt solvenskrav.
- c) Alle efterstillede instrumenter, der absorberer tab på going concern-basis, herunder muligheden for at annullere kuponrenteudbetalinger, fratrækkes den hybride kernekapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den hybride kernekapital, fratrækkes det overskydende beløb den egentlige kernekapital.
- d) Alle andre efterstillede instrumenter fratrækkes den supplerende kapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den supplerende kapital, fratrækkes det overskydende beløb den hybride kernekapital. Hvis beløbet for den hybride kernekapital ikke er tilstrækkeligt, fratrækkes det resterende overskydende beløb den egentlige kernekapital.
- e) Andre instrumenter, der indgår i det finansielle instituts kapitalgrundlag i henhold til de gældende bestemmelser om tilsyn, eller andre instrumenter, for hvilke instituttet ikke kan godtgøre, at betingelserne i litra a), b), c) eller d) finder anvendelse, fratrækkes den egentlige kernekapital.

2. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 3, anvender institutterne fradragene som fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 for besiddelser af kapitalinstrumenter baseret på en tilsvarende fradragsmetode. For så vidt angår dette stykke, betyder en tilsvarende fradragsmetode en metode, der anvender fradraget på den samme kapitalpost, som kapitalen ville være kvalificeret til, hvis den var udstedt af instituttet selv.

3. De fradrag, der er nævnt i stk. 1, finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- a) hvis en kompetent myndighed har godkendt og fører tilsyn med det finansielle institut, og det finansielle institut er underlagt tilsynsmæssige krav svarende til de krav, der gælder for institutter i medfør af forordning (EU) nr. 575/2013. Denne tilgang anvendes over for finansielle institutter fra tredjelands, hvis der er udført en ækvivalensvurdering af det pågældende tredjelands tilsynsordninger i henhold til nævnte forordning, og hvis det er konkluderet, at det pågældende tredjelands tilsynsordning mindst svarer til den ordning, der anvendes i Unionen
- b) hvis det finansielle institut er udsteder af elektroniske penge, jf. definitionen i artikel 2 i direktiv 2009/110/EF ⁽¹⁾, og ikke er omfattet af de fakultative undtagelser, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 9
- c) hvis det finansielle institut er et betalingsinstitut, jf. definitionen i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF ⁽²⁾, og ikke er omfattet af undtagelser omhandlet i nævnte direktivs artikel 26
- d) hvis det finansielle institut er en forvalter af alternative investeringsfonde, jf. definitionen i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽³⁾ eller et administrationsselskab, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

Artikel 18

Kapitalinstrumenter i tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber i medfør af artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Besiddelser af kapitalinstrumenter i tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber, der er underlagt solvensordningen, som ikke er ækvivalent med den ordning, der er fastsat i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 227 i nævnte direktiv, eller som ikke er blevet vurderet, fratrækkes på følgende måde:

- a) alle instrumenter, der er kvalificeret som kapital i henhold til den selskabslovgivning, som gælder for de tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber, der har udstedt dem, og som uden begrænsning i henhold til tredjelandsordningen er indregnet i det lovpligtige kapitalgrundlags højeste kvalitetstrin, fratrækkes den egentlige kernekapital
- b) alle efterstillede instrumenter, der absorberer tab på going concern-basis, herunder muligheden for at annullere kuponrenteudbetalinger, fratrækkes den hybride kernekapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den hybride kernekapital, fratrækkes det overskydende beløb den egentlige kernekapital
- c) alle andre efterstillede instrumenter fratrækkes den supplerende kapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den supplerende kapital, fratrækkes det overskydende beløb den hybride kernekapital. Hvis dette overskydende beløb overstiger beløbet for den hybride kernekapital, fratrækkes det resterende overskydende beløb den egentlige kernekapital
- d) for tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber, der er underlagt tilsynsmæssige solvenskrav, fratrækkes andre instrumenter, der indgår i tredjelandsforsikringsselskabernes eller -genforsikringsselskabernes kapitalgrundlag i henhold til den gældende solvensordning, eller andre instrumenter, for hvilke instituttet ikke kan godtgøre, at betingelserne i litra a), b), eller c) finder anvendelse, fratrækkes den egentlige kernekapital.

2. Hvis tredjelands solvensordning, herunder kapitalgrundlagskrav, er blevet vurderet som svarende til den ordning, der er fastsat i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 227 i nævnte direktiv, behandles besiddelser af kapitalinstrumenter i tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber som besiddelser af kapitalinstrumenter i tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber, der er tilladt i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2009/138/EF.

3. I de tilfælde, der er nævnt i denne artikels stk. 2, anvender institutter fradragene som anført i artikel 44, litra b), artikel 58, litra b), og artikel 68, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår besiddelser af kapitalposter i forsikringsselskaber.

Artikel 19

Kapitalinstrumenter i virksomheder, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, i medfør af artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

Besiddelser af kapitalinstrumenter i virksomheder, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i nævnte direktiv, fratrækkes på følgende måde:

- a) alle instrumenter, der er kvalificeret som kapital i henhold til den selskabslovgivning, der gælder for den virksomhed, der har udstedt dem, og som uden begrænsning er indregnet i det lovpligtige kapitalgrundlags højeste kvalitetstrin, fratrækkes den egentlige kernekapital
- b) alle efterstillede instrumenter, der absorberer tab på going concern-basis, herunder muligheden for at annullere kuponrentebetalinger, fratrækkes den hybride kernekapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den hybride kernekapital, fratrækkes det overskydende beløb den egentlige kernekapital
- c) alle andre efterstillede instrumenter fratrækkes den supplerende kapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den supplerende kapital, fratrækkes det overskydende beløb den hybride kernekapital. Hvis dette beløb overstiger beløbet for den hybride kernekapital, fratrækkes det resterende overskydende beløb den egentlige kernekapital
- d) andre instrumenter, der indgår i virksomhedens kapitalgrundlag i henhold til den gældende solvensordning, eller andre instrumenter, for hvilke instituttet ikke kan godtgøre, at betingelserne i litra a), b) eller c) finder anvendelse, fratrækkes den egentlige kernekapital.

KAPITEL III

HYBRID KERNEKAPITAL

AFDELING 1

Formen og arten af indfrielsesincitament

Artikel 20

Formen og arten af indfrielsesincitament i medfør af artikel 52, stk. 1, litra g), og artikel 63, litra h), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Indfrielsesincitament er alle egenskaber, der pr. udstedelsesdatoen skaber en forventning om, at kapitalinstrumentet sandsynligvis indfries.
2. De incitament, der er nævnt i stk. 1, omfatter bl.a. følgende former:
  - a) en call option kombineret med en stigning i instrumentets kreditspænd, hvis det pågældende call ikke anvendes
  - b) en call option kombineret med et krav eller en investoroption om at konvertere instrumentet til et egentligt kernekapitalinstrument, hvis det pågældende call ikke anvendes

- c) en call option kombineret med en ændring i referencesatsen, hvor kreditspændet over den anden referencesats er større end den oprindelige betalingssats minus swapsatsen
- d) en call option kombineret med en forøgelse af indfrielsesbeløbet i fremtiden
- e) en remarketing option kombineret med en stigning i instrumentets kreditspænd eller en ændring i referencesatsen, hvor kreditspændet over den anden referencesats er større end den oprindelige betalingssats minus swapsatsen, hvis der ikke foretages remarketing af instrumentet
- f) marketing af instrumentet på en sådan måde, at investorerne får en forventning om, at instrumentet vil blive indfriet.

AFDELING 2

Konvertering eller nedskrivning af hovedstol

Artikel 21

Arten af opskrivning af hovedstol efter en nedskrivning i medfør af artikel 52, stk. 1, litra n), og artikel 52, stk. 2, litra c), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Nedskrivningen af hovedstolen gælder pro rata for alle indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, som omfatter en tilsvarende nedskrivningsmekanisme og et identisk udløsningsniveau.
2. For at nedskrivningen kan betragtes som midlertidig, skal alle følgende betingelser være opfyldt:
  - a) Alle udlodninger, der skal foretages efter en nedskrivning, baseres på det reducerede hovedstolsbeløb.
  - b) Opskrivninger baseres på overskud, efter at instituttet har truffet en formel beslutning, som bekræfter det endelige overskud.
  - c) Opskrivning af instrumentet eller udbetaling af kuponrente af det reducerede hovedstolsbeløb effektueres alene efter instituttets skøn med forbehold af de begrænsninger, der følger af litra d), e) og f), og instituttet er ikke forpligtet til at effektuere eller accelerere en opskrivning under bestemte omstændigheder.
  - d) En opskrivning effektueres pro rata mellem lignende hybride kernekapitalinstrument, der er blevet nedskrevet.
  - e) Det maksimale beløb, der kan tilskrives den samlede opskrivning af instrumentet sammen med udbetalingen af kuponrente af det reducerede hovedstolsbeløb, er lig med instituttets overskud ganget med det beløb, der fås ved at dividere det beløb, der er fastsat i nr. 1), med det beløb, der er fastsat i nr. 2):
    - 1) summen af det nominelle beløb for alle instituttets hybride kernekapitalinstrumenter inden nedskrivning, som er blevet nedskrevet
    - 2) instituttets samlede kernekapital.

f) Summen af eventuelle opskrivningsbeløb og udbetalinger af kuponrente af det reducerede hovedstolsbeløb behandles som en betaling, der resulterer i en reduktion af den egentlige kernekapital og er sammen med andre udlodninger af egentlige kernekapitalinstrumenter underlagt begrænsningerne vedrørende det maksimale udlodningsbeløb omhandlet i artikel 141, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, som gennemført i national lovgivning.

3. Med henblik på stk. 2, litra e), foretages beregningen på det tidspunkt, hvor opskrivningen effektueres.

Artikel 22

Procedurer og tidspunkter for at bestemme, at en udløsende hændelse er indtruffet, i medfør af artikel 52, stk. 1, litra n), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Hvis instituttet konstaterer, at den egentlige kernekapitalprocent er faldet under det niveau, der aktiverer konvertering eller nedskrivning af instrumentet på niveauet for anvendelse af kravene i første del, afsnit II, i forordning (EU) nr. 575/2013, afgør ledelsesorganet eller et andet relevant organ i instituttet omgående, at en udløsende hændelse er indtruffet, og instituttet er uigenkaldeligt forpligtet til at nedskrive eller konvertere instrumentet.

2. Det beløb, der skal nedskrives eller konverteres, fastlægges så hurtigt som muligt og senest en måned fra det tidspunkt, hvor det er konstateret, at en udløsende hændelse er indtruffet, jf. stk. 1.

3. Den kompetente myndighed kan kræve, at den maksimale periode på en måned, jf. stk. 2, reduceres, hvis den vurderer, at det beløb, der skal konverteres eller nedskrives, kan fastsættes med tilstrækkelig sikkerhed, eller hvis den vurderer, at en omgående konvertering eller nedskrivning er nødvendig.

4. Hvis uafhængig kontrol af det beløb, der skal konverteres eller nedskrives, er påkrævet i henhold til bestemmelserne vedrørende det pågældende hybride kernekapitalinstrument, eller hvis den kompetente myndighed kræver en uafhængig kontrol med henblik på at bestemme det beløb, der skal konverteres eller nedskrives, skal ledelsesorganet eller et andet relevant organ i instituttet sikre, at dette sker omgående. Den uafhængige kontrol udføres så hurtigt som muligt og må ikke hindre instituttets nedskrivning eller konvertering af det hybride kernekapitalinstrument og muligheder for at opfylde kravene i stk. 2 og 3.

AFDELING 3

Elementer af instrumenter, der kan være til hinder for rekapitalisering

Artikel 23

Elementer af instrumenter, der kan være til hinder for rekapitalisering, i medfør af artikel 52, stk. 1, litra o), i forordning (EU) nr. 575/2013

Elementer, der kan være til hinder for rekapitalisering af et institut omfatter bestemmelser, som kræver, at instituttet

kompencerer eksisterende indehavere af kapitalinstrumenter, hvis et nyt kapitalinstrument udstedes.

AFDELING 4

Anvendelse af enheder med særligt formål til indirekte udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter

Artikel 24

Anvendelse af enheder med særligt formål til indirekte udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter i medfør af artikel 52, stk. 1, litra p), og artikel 63, litra n), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Hvis instituttet eller en enhed omfattet af konsolideringen i henhold til første del, afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 udsteder et kapitalinstrument, der tegnes af en enhed med særligt formål, indregnes dette kapitalinstrument ikke — på niveauet for instituttet eller ovennævnte enhed — som kapital af højere kvalitet end den laveste kvalitet af kapital, der udstedes til den pågældende enhed med særligt formål, og kapital, som den pågældende enhed med særligt formål udsteder til tredjemand. Dette krav gælder på konsolideret, delkonsolideret og individuelt plan for anvendelse af tilsynsmæssige krav.

2. De rettigheder, der tildeles indehaverne af instrumenter udstedt af en enhed med særligt formål, må ikke være gunstigere, end hvis de var udstedt direkte af instituttet eller af en enhed omfattet af konsolideringen i henhold til første del, afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

KAPITEL IV

GENERELLE KRAV

AFDELING 1

Indirekte besiddelser hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter

Artikel 25

Den krævede konservatisme i et skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den underliggende eksponering, i medfør af artikel 76, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Et skøn er tilstrækkeligt konservativt, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) hvis investeringsmandatet for indekset angiver, at et kapitalinstrument i en enhed i den finansielle sektor, som indgår i indekset, ikke kan overstige en maksimal procentdel af indekset, anvender instituttet den procentdel som et skøn af værdien af de besiddelser, der fratrækkes egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter eller supplerende kapitalposter i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, eller den egentlige kernekapital, hvis instituttet ikke kan afgøre besiddelsens præcise art

b) hvis instituttet ikke kan fastlægge den maksimale procentdel nævnt i litra a), og indekset ifølge investeringsmandatet eller andre relevante oplysninger omfatter kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, fratrækker instituttet hele beløbet for indeksbesiddelserne egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter eller supplerende kapitalposter i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, eller den egentlige kernekapital, hvis instituttet ikke kan afgøre besiddelsens præcise art.

2. Med henblik på stk. 1 gælder følgende:

- a) en indirekte besiddelse, der hidrører fra besiddelser af indeksinstrumenter, omfatter den andel af indekset, der er investeret i egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, der indgår i indekset
- b) Et indeks omfatter bl.a. indeksskapital-, aktie- eller obligationsindeks eller andre ordninger, hvor det underliggende instrument er et instrument udstedt af en enhed i den finansielle sektor.

Artikel 26

Betydningen af »stor administrativ byrde« i artikel 76, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. For så vidt angår artikel 76, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, er en stor administrativ byrde situationer, hvor løbende anvendelse af look-through over for kapitalbesiddelser i enheder i den finansielle sektor efter de kompetente myndigheders opfattelse ikke kan begrundes. I vurderingen af arten af situationer, der repræsenterer en stor administrativ byrde, tager de kompetente myndigheder hensyn til den lave væsentlighed af og korte besiddelsesperiode for sådanne positioner. En besiddelsesperiode af kort varighed kræver, at instituttet dokumenterer stærk likviditet for indekset.

2. Med henblik på stk. 1 vurderes en position at være af lav væsentlighed, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den individuelle nettoeksponering hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter målt før look-through overstiger ikke 2 % af de egentlige kernekapitalposter som beregnet i artikel 46, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) Den aggregerede nettoeksponering hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter målt før look-through overstiger ikke 5 % af de egentlige kernekapitalposter som beregnet i artikel 46, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.
- c) Summen af aggregerede nettoeksponeringer hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter målt før look-through og fra andre besiddelser, der skal fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra h), i forordning (EU) nr. 575/2013, overstiger ikke 10 % af de egentlige kernekapitalposter som beregnet i artikel 46, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.

AFDELING 2

Tilsynsmyndighedens tilladelse til reduktion af kapitalgrundlaget

Artikel 27

Betydningen af »forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningssevne« i medfør af artikel 78, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013

Forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningssevne som fastsat i artikel 78, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 betyder, at instituttets rentabilitet — som vurderet af den kompetente myndighed — fortsat er sund eller ikke ændres negativt, efter at instrumenterne er erstattet med med kapitalgrundlagsinstrumenter af samme eller højere kvalitet, på den pågældende dato eller inden for overskuelig fremtid. Den kompetente myndighed skal i sin vurdering tage højde for instituttets rentabilitet i stresssituationer.

Artikel 28

Procedure og datakrav i forbindelse med instituttets ansøgning om tilladelse til at foretage indfrielse, reduktion eller genkøb i medfør af artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Indfrielse, reduktioner og genkøb af kapitalgrundlagsinstrumenter må ikke bekendtgøres for indehavere af instrumenter, inden instituttet har indhentet forudgående godkendelse fra den kompetente myndighed.

2. Hvis der er tilstrækkelig sikkerhed for, at indfrielse, reduktioner og genkøb vil finde sted, og når der er indhentet forudgående godkendelse fra den kompetente myndighed, fratrækker instituttet de tilsvarende beløb, som skal indfries, reduceres eller genkøbes, i de tilsvarende elementer af kapitalgrundlaget, inden selve indfrielse, reduktionerne eller genkøbene effektueres. Tilstrækkelig sikkerhed vurderes at eksistere, når instituttet offentligt har bekendtgjort, at det agter at indfri, reducere eller genkøbe et kapitalgrundlagsinstrument.

3. Stk. 1 og 2 gælder på konsolideret, delkonsolideret og individuelt plan for anvendelse af tilsynsmæssige krav.

Artikel 29

Instituttets ansøgning om tilladelse til at foretage indfrielse, reduktion eller genkøb i medfør af artikel 77 og artikel 78 i forordning (EU) nr. 575/2013 og passende omfang af begrænsningen af indfrielsen i medfør af artikel 78, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Et institut skal indgive en ansøgning til den kompetente myndighed, inden det reducerer eller genkøber egentlig kernekapitalinstrumenter eller førtidsindfrier, indfrier eller genkøber hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter.

2. Ansøgningen kan omfatte en plan for udførelsen af de aktioner, der er anført i artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013, for flere kapitalinstrumenter inden for en begrænset periode.

3. Ved genkøb af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter med henblik på opgørelse til markedsværdi kan de kompetente myndigheder på forhånd give deres tilladelse i overensstemmelse med kriterierne i artikel 78 i forordning (EU) nr. 575/2013 til de aktioner, der er anført i artikel 77 i nævnte forordning, for et forudbestemt beløb:

a) For egentlige kernekapitalinstrumenter må dette beløb ikke overstige det laveste af følgende beløb:

- 1) 3 % af beløbet af den omhandlede udstedelse
- 2) 10 % af det beløb, hvormed den egentlige kernekapital overstiger summen af egentlige kernekapitalkrav i henhold til artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, og det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, stk. 6, i nævnte direktiv.

b) For hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter må det forudbestemte beløb ikke overstige det laveste af følgende beløb:

- 1) 10 % af beløbet af den omhandlede udstedelse
- 2) 3 % af det samlede beløb af udestående hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter.

4. De kompetente myndigheder kan også på forhånd give deres tilladelse til de aktioner, der er anført i artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis de tilknyttede kapitalgrundlagsinstrumenter overdrages til instituttets medarbejdere som en del af deres aflønning. Institutter skal underrette de kompetente myndigheder, hvis kapitalgrundlagsinstrumenter erhverves til disse formål, og fratække disse instrumenter i kapitalgrundlaget ved hjælp af en tilsvarende fradragsmetode for den periode, de besiddes af instituttet. Tilsvarende fradrag kræves ikke længere, hvis udgifterne i forbindelse med en aktion omhandlet i dette stykke allerede er indregnet i kapitalgrundlaget i medfør af et delårs- eller årsregnskab.

5. En kompetent myndighed kan i overensstemmelse med kriterierne i artikel 78 i forordning (EU) nr. 575/2013 på forhånd give sin tilladelse til en aktion, der er anført i artikel 77 i nævnte forordning, for et forudbestemt beløb, når det beløb af kapitalgrundlagsinstrumenter, der førtidsindfries, indfries eller

genkøbes, er ubetydeligt i forhold til det udstående beløb af den tilsvarende udstedelse eller førtidsindfrielsen, indfrielsen eller genkøbet.

6. Stk. 1-5 gælder på konsolideret, delkonsolideret og individuelt plan for anvendelse af tilsynsmæssige krav.

Artikel 30

Indhold af instituttets ansøgning i medfør af artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Den ansøgning, der er nævnt i artikel 29, skal ledsages af følgende oplysninger:

- a) en velbegrunnet forklaring af rationalet for at udføre en af de aktioner, der er nævnt i artikel 29, stk. 1
- b) oplysninger om kapitalkrav og kapitalbuffer, som dækker en periode på mindst tre år, herunder kapitalgrundlagets niveau og sammensætning før og efter gennemførelsen af aktionen og virkningen af aktionen på de reguleringsmæssige krav
- c) virkningen på instituttets rentabilitet af en erstatning af et kapitalinstrument som anført i artikel 78, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) en evaluering af de risici, som instituttet eksponeres eller kan blive eksponeret for, og om kapitalgrundlaget sikrer tilstrækkelig dækning af sådanne risici, herunder stresstest af de væsentlige risici, der dokumenterer de potentielle tab ved forskellige scenarier
- e) oplysninger, som den kompetente myndighed finder nødvendige for at kunne evaluere, om det er hensigtsmæssigt at give tilladelse i overensstemmelse med artikel 78 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Den kompetente myndighed fritager instituttet for indsendelsen af nogle af oplysningerne i stk. 2, hvis den i forvejen har adgang til disse oplysninger.

3. Stk. 1 og 2 gælder på individuelt, konsolideret og delkonsolideret plan for anvendelse af tilsynsmæssige krav.

Artikel 31

Tidspunkt for instituttets indsendelse af ansøgning og den kompetente myndigheds behandling heraf i medfør af artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Instituttet indgiver en udførlig ansøgning og de oplysninger, der er nævnt i artikel 29 og 30, til den kompetente myndighed senest tre måneder inden den dato, hvor en af aktionerne i artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013 bekendtgøres over for indehaverne af instrumenterne.

2. Den kompetente myndighed kan i enkelttilfælde og under særlige omstændigheder tillade, at institutter indgiver ansøgningen, jf. stk. 1, med en kortere frist end perioden på tre måneder.

3. Den kompetente myndighed behandler en ansøgning inden for den frist, der er nævnt i stk. 1, eller inden for den frist, der er nævnt i stk. 2. Den kompetente myndighed skal tage højde for nye oplysninger, hvis de er tilgængelige, og hvis den vurderer, at disse oplysninger er væsentlige, som modtages i løbet af denne periode. Den kompetente myndighed begynder først at behandle ansøgningen, når den har konstateret, at de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 28, er modtaget fra instituttet.

Artikel 32

Ansøgninger om indfrielse, reduktion eller genkøb fra gensidige selskaber, andelselskaber, sparekasser eller lignende institutter i medfør af artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Med hensyn til indfrielse af egentlige kernekapitalinstrumenter i gensidige selskaber, andelselskaber, sparekasser og lignende institutter skal ansøgningen, der er nævnt i artikel 29, stk. 1, 2 og 6, og de oplysninger, der er nævnt i artikel 30, stk. 1, indgives til den kompetente myndighed med den hyppighed, som instituttets kompetente organ også anvender ved undersøgelse af indfrielse.

2. En kompetent myndighed kan på forhånd give sin tilladelse til en aktion, der er anført i artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013, for et forudbestemt beløb, der skal indfries, efter indregning af beløbet for tegningen af nye betalte egentlige kernekapitalinstrumenter i en periode på op til et år. Det forudbestemte beløb kan være op til 2 % af den egentlige kernekapital, hvis myndigheden finder, at dette ikke udgør en trussel for instituttets nuværende eller fremtidige solvenssituation.

AFDELING 3

Midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget

Artikel 33

Midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget i medfør af artikel 79, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. En midlertidig fravigelse har en varighed, der ikke overstiger varigheden af den finansielle bistandsoperation. Fravigelsen bevilges ikke for en periode på mere end fem år.

2. Fravigelsen gælder kun for nye besiddelser af instrumenter i den enhed i den finansielle sektor, som er genstand for den finansielle bistandsoperation.

3. Med henblik på at tillade midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget kan en kompetent myndighed skønne, at de midlertidige besiddelser, der er

omhandlet i artikel 79, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, indgår i en finansiell bistandsoperation, der har til formål at reorganisere og redde en enhed i den finansielle sektor, såfremt operationen udføres i henhold til en plan godkendt af den kompetente myndighed, og såfremt denne plan tydeligt anfører faser, tidspunkter og formål og angiver forbindelsen mellem de midlertidige besiddelser og den finansielle bistandsoperation.

KAPITEL V

MINORITETSINTERESSER OG HYBRIDE KERNEKAPITAL-INSTRUMENTER OG SUPPLERENDE KAPITALINSTRUMENTER UDSTEDT AF DATTERSELSKABER

Artikel 34

Aktivtype, der kan vedrøre driften af en enhed med særligt formål (SPE), og betydningen af minimal og ubetydelig i forbindelse med kvalificerende hybrid kernekapital og supplerende kapital udstedt af en enhed med særligt formål i medfør af artikel 83, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. En SPE's aktiver betragtes som minimale og ubetydelige, når begge følgende betingelser er opfyldt:

- SPE's aktiver, som ikke er andele i det tilknyttede datterselskabs kapitalgrundlag, er begrænset til kontanter afsat til betaling af kuponrenter og indfrielse af forfaldne kapitalgrundlagsinstrumenter
- SPE's aktiver, bortset fra de aktiver, der er nævnt i litra a), udgør højst 0,5 % af SPE's gennemsnitlige samlede aktiver i løbet af de sidste tre år.

2. For så vidt angår stk. 1, litra b), kan den kompetente myndighed tillade, at et institut anvender en højere procentdel, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- den højere procentdel er nødvendig alene for at dække driftsomkostningerne for enheden med særligt formål
- det tilsvarende nominelle beløb overstiger ikke 500 000 EUR.

KAPITEL VI

OVERGANGSBESTEMMELSER I FORORDNING (EU) NR. 575/2013 VEDRØRENDE KAPITALGRUNDLAG

Artikel 35

Yderligere filtre og fradrag i medfør af artikel 481, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Justeringerne af egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter som omhandlet i artikel 481 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendes i overensstemmelse med stk. 2-7.

2. Hvis disse fradrag og filtre i medfør af foranstaltningerne til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF er resultatet af kapitalgrundlagsposter, jf. artikel 57, litra a)-c), i direktiv 2006/48/EF, foretages justeringen i egentlige kernekapitalposter.

3. I andre tilfælde end de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, og hvis disse fradrag og filtre i medfør af foranstaltningerne til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF er blevet anvendt på det samlede beløb for disse poster, jf. artikel 57, litra a)-ca), og artikel 154 i direktiv 2006/48/EF, foretages justeringen i hybride kernekapitalposter.

4. Hvis beløbet for hybride kernekapitalposter er lavere end den tilknyttede justering, foretages den resterende justering i egentlige kernekapitalposter.

5. I andre tilfælde end de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1 og 2, og hvis disse fradrag og filtre i medfør af foranstaltningerne til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF er blevet anvendt på kapitalgrundlagsposter, jf. artikel 57, litra d)-h), i direktiv 2006/48/EF, eller det samlede kapitalgrundlag, foretages justeringen i supplerende kapitalposter.

6. Hvis beløbet for supplerende kapitalposter er lavere end den tilknyttede justering, foretages den resterende justering i hybride kernekapitalposter.

7. Hvis beløbet for supplerende kapitalposter og hybride kernekapitalposter er lavere end den tilknyttede justering, foretages den resterende justering i egentlige kernekapitalposter.

Artikel 36

Indregning af kapitalposter, som ikke i henhold til overgangsbestemmelser om kapitalinstrumenter, der ikke udgør statsstøtte, betragtes som egentlige kernekapitalposter eller hybride kernekapitalposter, i andre kapitalgrundlagsposter i medfør af artikel 487, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Hvis kapitalgrundlagsinstrumenter behandles som anført i artikel 487, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2021, kan instrumenterne behandles på denne måde helt eller delvist. Behandlingen har ingen betydning for beregningen af den grænse, der er fastsat i artikel 486, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Kapitalgrundlagsinstrumenter omhandlet i stk. 1 kan også behandles som poster omhandlet i artikel 484, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, såfremt de er poster som anført i artikel 484, stk. 3, i nævnte forordning, og såfremt deres beløb ikke længere overstiger de gældende procentdele anført i artikel 486, stk. 2, i nævnte forordning.

3. Kapitalgrundlagsinstrumenter omhandlet i stk. 1 kan også behandles som poster omhandlet i artikel 484, stk. 4, såfremt de er poster som anført i artikel 484, stk. 3 eller 4 i forordning (EU) nr. 575/2013, og såfremt deres beløb ikke længere overstiger de gældende procentdele anført i artikel 486, stk. 3, i nævnte forordning.

Artikel 37

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. januar 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand